

ad e.: Kan de anførte forhold — afgiftsforhøjelser og betydelige stigninger i importpriserne — give anledning til krav om nedsættelse af bruttoavancen, ikke alene procentuelt, men også absolut?

*Svar (af 28. maj 1969):*

a. En kvantitativ angivelse af størrelsen af de prisstigninger, der kan give anledning til indgreb, lader sig ikke anføre, men ubetydelige og midlertidige prisstigninger vil næppe føre til indgreb. Pris- og avancestigninger må i øvrigt vurderes i sammenhæng med den almindelige konkurrencesituation på området. Det må i almindelighed gælde, at jo mindre effektiv priskonkurrencen er, desto stærkere tilskyndelse vil der være for monopoltilsynet til at gribe ind.

d. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, § 2, stk. 2 b, at det forudsættes, at monopoltilsynet ved udarbejdelsen af de omhandlede regler iagttager, at normalt kun lønforhøjelser svarende til de i de kollektive overenskomster fikserede stigninger i lønninger og tariffer indregnes i priserne.

Også for minimallønslagene vil den nævnte retningslinje være udgangspunktet for sondringen mellem „længlidning“ og „legitime“ lønstigninger.

I de nævnte fag må det forudsættes at være således, at de ved lokal overenskomst aftalte lønstigninger modsvares af effektivitetsforbedringer, og de vil derfor ikke kunne motivere prisforhøjelser.

e. De nævnte forhold alene kan ikke motivere en nedsættelse af den *absolutte* bruttoavance.

*Spørgsmål 6:*

Kan monopoltilsynet foretage indgreb, når der blot er *risiko* for en uheldig prisudvikling, eller skal de i § 2, stk. 2, nævnte „særlige forhold“ først være *konstateret*?

*Svar (af 28. maj 1969):*

Der henvises herom til mine kommentarer af 23. maj 1969 til en række erhvervsorganisationers henvendelse til folketingsudvalget, hvor jeg om dette spørgsmål har anført:

„Det forekommer ikke rimeligt at begrænse monopoltilsynets beføjelser til alene at kunne gribe ind over for allerede konstaterede pris- eller avancestigninger. Det ligger i sagens natur, at monopoltilsynet over for vedkommende branche vil redegøre for

sine motiver, ligesom tilsynet jo ved sagens eventuelle indbringelse for monopol-ankenævnet må kunne godtgøre, at en kommende pris- eller avancestigning var sandsynlig.“

*Spørgsmål 7:*

Er der, eller vil der blive skabt, mulighed for en hurtig appel af monopoltilsynets afgørelser til monopolankenævnet?

*Svar (af 28. maj 1969):*

Der henvises her ligeledes til mine tidligere kommentarer, hvori jeg har anført: „Afgørelser truffet af monopoltilsynet efter lovforslaget vil på sædvanlig måde kunne indbringes for monopol-ankenævnet, og der er kun grund til at antage, at ankenævnet vil tilstræbe at gennemføre sagsbehandlingen under hensyn til karakteren af den pågældende ankesag, herunder således at behandlingen af ankesager om prisstop fremmes mest muligt.“

*Spørgsmål 8:*

Vil de dispensationer, der er givet i henhold til avancestoplovens bestemmelser, blive opretholdt?

*Svar (af 28. maj 1969):*

Når avancestoploven udløber, bortfalder også de med hjemmel i denne lov givne dispensationer. Der vil dog næppe være anledning til indgreb fra monopoltilsynets side, såfremt erhvervsvirksomheder og brancher fortsat handler i overensstemmelse med dispensationer givet efter avancestoploven, når de forudsætninger, hvorunder der er dispenseret, fortsat er til stede.

*Spørgsmål 9:*

Hvordan skal bestemmelsen i § 2, stk. 2 a, forstås? Indebærer bestemmelsen, at priserne pr. 30. juni 1969 eller senere gældende priser ikke kan forhøjes med f. eks. afgifter, øgede transportomkostninger eller stigning i importpriserne?

*Svar (af 29. maj 1969):*

Det må forudsættes, at monopoltilsynet ved fastsættelse af prisstop tager hensyn til specielle omkostningsstigninger, der måtte være indtruffet inden prisstoppets fastsættelse, herunder øgede statslige afgifter, stigninger i direkte udgifter til materialer f. eks.